

אלפי לירות ודולרים - וגווייתו הגיעה שדודה

לו: אל תעבוד עם השעון הזה! לכן הוא נהג לשאת אותו בכיסו, ולענוד את שעונו הישן והפשוט. שלא נגנב. את טבעת הנישואין לא הסיר מאצבעו מעולם. היא תמיד היתה עליו, ומישהו פשוט תלש אותה מאצבעו. היתה עליו טבעת זהב נוספת. עקב התנפחות האצבע, לפני שנים אחדות, לא יכול היה להסיר אותה. גם הגנב כנראה לא יכול לה. את הטבעת הזאת קיבלנו מאוחר יותר, אחרי שניסרו אותה מעל אצבעו.

בני המישפחה החליטו לבקש לבדוק את ההיעלמות המיסתורית. סיפר יואל רון, חתנו של יוסף קרמרמן ובעלה של בתו האמצעית.

א יפה טבעת הזהב? קבעה הזעקה שהיאחד מגרום של בנותיו ובנו של יוסף קרמרמן, כאשר הגיעו לבית החולים הממשלתי בצפת. לאסוף את חפציו לאחר פטירתו. תאונת הדרכים שאירעה בבוקר יום השני, 12 ביולי, היא גרמה למותו של סוחר-הבשר מקריית-תימן, ולבני-מישפחתו היתה זו מכה נוספת בשרשרת התרגויות שפקדה אותם בשנה האחרונה.

באותו בוקר, בשעה 5.45, היה יוסף קרמרמן (63) בדרכו, כמדמי בוקר, מביתו שבקריית-תימן ליישובי הצפון. עד לפני שנים אחדות היה קצב ובעל אטלני בקרייה. לפני זמן-מה החליט להכנס לעיסקי ייבוא וייצוא של בשר וכך, בבקרים היה יוצא ליישובים ולקיבוצים באזור צפת וטבריה, ושם היה עורך את עיסקות הבשר שלו.

באותו בוקר, כשעמד להיכנס, במכונית הפנוי המיסחרית שלו, לעיקול-דרך מסוכן על כביש מירון, המוביל מעכו לצפת ולראש-פינה, הגיחה מולו משאית סמי-טריילר עמוסה כותנה.

לפתע ניתק החבל שאיגד את חבילת-הכותנה, והצרורות הכבדים החלו מתעופפים מן המשאית. אחדים מהם נסעו במכוניתו של קרמרמן. גג המכונית התרסק וכן השמשה הקדמית. הפאתולוג המישטרי קבע שאבי נפטר תוך שלוש שניות מהרגע שפגעה חבילת-הכותנה הראשונה במכונית. סיפר, ימים אחדים לאחר המיקרה, בנו הצעיר יאיר. המכונית של אבי פגעה בסמי-טריילר, והתהפכה כתוצאה מאיבוד שיווי-המישקל.

את השתלשלות המאורעות אחרי התאונה שיחזר יאיר, בנו של הנפטר בעזרת בני-מישפחתו, שקיבלו פרטים מן המישטרה: המישטרה הגיעה למקום בשעה שש ועשרה. נהגים שראו את התאונה דיווחו עליה למישטרה עכו. נהגים שנסעו בכיוון הגיעו למקום לצפת. דיווחו לבית-החולים הממשלתי, ואמבולנס הגיע למקום התאונה דקות אחדות אחרי המישטרה. בנו, בני המישפחה, נודע על התאונה רק יותר מאוחר בבוקר.

כשהגענו לבית-החולים הממשלתי בצפת, יכול כבר הפאתולוג המישטרי למסור לנו פרטים על התאונה. בתחילה, כששמענו על מותו של אבא, היינו בהלם. אמי נפטרה לפני חודשים.

אל קרובי הנפטרים! נא לסור לחדר הטהרה מייד אחרי ההלויה לשם קבלת בגדי הנפטרים. אין אגו אחראים עטור בגדי הנפטרים. הנהלנו בית הקברות וחברה קדישא חיפה

שדט בבית-העלמין החיפאי מי כן אחראי?

שודדי הגויות

בת-שבע: אחרי השיבועה ניגשתי למישטרה עכו. הם אמרו לי שהם מטפלים בנסיבות התאונה בלבד ואת התלונה שלי, בשם כל בני המישפחה, על גניבת הכסף, השעון והטבעת, העבירו למישטרת צפת. מישטרת צפת הודיעה לי שהיא חוקרת בעניין. את התלונה הגשנו יותר בגלל האספקט הציבורי של מה שקרה לחמי.

שמעתי כבר על מיקרים רבים שגוויות של הרגים בתאונות דרכים רוקנו מהרכוש שהיה עליהן. בדרך-כלל אנשים לא מתלוי נגים על זה. אנתנו החלטנו לסוץ את העניין, ולעמוד בתוקף על כך שהמישטרה אכן תבצע חקירה יסודית בפרשה.

לתקוף את הבעייה

ע יקר החקירה נערך בבית-החולים הממשלתי בצפת. ייתכן שהגופה נשדדה עוד בדרך לבית-החולים, ואז עלולים להיות מואשמים בגניבה נהג האמבולנס, והעוררים המלווים אותו. אפשרות נוספת, שהמישטרה חוקרת אותה, היא שגווייתו של יוסף קרמרמן נשדדה בבית-החולים עצמו. במיקרה זה עתידה המישטרה לחקור את כל עובדי בית-החולים שעבדו במשמרת-הבוקר ביום התאונה: רופאים, אחיות, פקידים, עובדי המחלקה הפאתולוגית והדריה-מתים, הסניטארים ועובדי כוה-העזר. האפשרות בעלת הסבירות הקטנה ביותר לדעת המישטרה היא ששוטרים, שגם להם היתה יד טיפול בגופתו של קרמרמן, שדדו את הכסף, את טבעת-הנישואין ואת שעוניהם.

בתו הבכירה של קרמרמן, שושנה, המתגוררת בתל-אביב, מתכוננת גם היא לעשות הכל למציאת האשמים. בעלה, אלוף-מישנה, בעל תפקיד בכיר בחיל-החימוש, אמר: אני מתכוון לדאוג לכך שהמישטרה תפעל, לפחות במיקרה הזה שלנו.

השבו, לאחר סיום שביעת ימי האבל מנהלים בני-המישפחה התרוצצות קדחתנית בין תחנות המישטרה בעכו ובצפת. יאיר קרמרמן (23), שעדיין לא התאושש מן ההלם של מות אימו ואביו גם-יחד בתוך פרקימן קצר כל כך, מתכוון לפנות לתברייכנסט ולאיש-ציבור בצפון. אני רוצה שהמיקרה הזה יועלה בכנסת. יש עוד הרבה מיקרים כאלה, וצריך לתקוף את הבעייה הזאת חזק, הוא אומר. החתן, אלוף-מישנה, מתכוון להתקשר עם שרה-מישטרה, שלמה חילל, ולבקש את התערבותו בפרשה.

אין ספק כי שדדת גווייתו של יוסף קרמרמן, קורבן תאונת-הדרכים הטראגית, בדרך לבית-החולים או בתוך בית-החולים עצמו, היא פרשה-שעור תעורר סערה ציבורית חריפה. אם באנשים שעובדים בבתי-חולים ומתימרים לעזור לבני-אדם קיימת מידה נכזאת של תוסר-מוסריות, למה כבר אפשר לצפות? שואלת בת-שבע רון (קרמרמן).

לאחר מחלה ממושכת. אני עצמי, מאז השיחורר מצה"ל, טיפלתי בה ימים ולילות במשך שמונה חודשים. קודם-לכן קרה אצלנו אסון נוסף במישפחה.

חודשים אחדים לפני שיחזורי מצה"ל נפצעתי קשה בתאונה, תוך כדי ניסוי כלים חדשים בצבא. כל המיקרים האלה ביחד, נוסף למות האבא עכשיו, היו כבר יותר מדי.

מאוחר יותר באותו יום ביקשנו את חפציו מהאחראי על כך בבית-החולים. אני ידעתי שאם נשא איתו אלפיים דולר, שביעת אלפים לירות, שעוניהם וטבעת-זהב, את אלפיים הדולר השאירה עברתי מכרה מארצות-הברית שביקרה אצלנו. אפילו ביקשנו ממנה שתשאר לנו פתק בחתימת-ידה, שהיא נתנה לנו אלפיים דולר. לא רצינו בעיית עם אף אחד. אמרתי לאבי שלא יסתובב עם הכסף הזר עליו, אבל הוא באותו יום חשב להכניס את הכסף לבנק, כשיחזור מהסיבוב שלו ביישובים ובקיבוצים.

מי שד את הגופה?

היא תמיד הסתובב עם סכומי-כסף גדולים, לצורך ביצוע העיסקות שלו, ולכן היו בכיסיו גם 7000 לירות. כשיצאה אלינו האחות, והודיעה לנו שלא נמצא כסף בבגדיו, היינו המומים. היא השליכה לעברנו את הבגדים שלו, ואמרה: זה כל מה שהיה עליו. באותו רגע לא ידענו מה לחשוב. רק

הם חלשו בכוח את טבעת הנישואין מאצבעו!

כשחזרנו הביתה, הבנו מה כאן קרה באמת. בדקנו ומצאנו, שבטוח שהוא לקח איתו אלפיים הדולר ואת שביעת אלפי הלירות. מזה להגיד את האמת, לא היה איכפת לאף אחד. איכפת היה מטבעת הנישואין העשויה זהב, ומשעוניהם. את חשעון קנתה לו אמי למזכרת לפני מותה. תמיד אמרתי

התיישבות

סכנים בצפרירים

מעדרים, סכנים ותתי-מקומים שימשו כריב בין מישפחות במושב צפרירים

האם מושב צפרירים נמצא בתחום שבו שולטים חוקי מדינת ישראל? שאלה זו הופנתה במכתב, שנשלח בסוף השבוע שעבר לאריה נחמקין, מזכיר תנועת המור שבים. על המכתב, המגולל סיפור ארוך של מחלוקת בין שתי קבוצות במושב הנידח ליד העיר בתי-שמש, חתומים תיש עה ראשי-מישפחות במושב.

אלימות נגד המתנגדים. סיפרה יעל טופול, צעירה נשואה, המתגוררת במושב זה שנים אחדות: לפי חוקי מדינת ישראל, אסור לאדם בעל עבר פלילי לשמש בתפקיד ציבורי. במושב צפרירים זה מותר, באותה מידה שאפשר לעשות כאן כל מעשה פלילי אחר. המישטרה מגיעה הנה רק פעם בשנה!

מזכיר המושב, שמעון שאולקר, הוא בעל תיק פלילי עבירכס במישטרה. למרות זאת, לאף אחד בתנועת המושבים לא איכפת שהוא המזכיר של המושב ועושה בו כרצונו.

חברי המושב מציגים שורה ארוכה של עבירות, שעל חלקן נשפט מזכיר המור שב, שאיננו מכחיש את עצם קיום התיק קים. בין השאר הואשם בתקיפה, באחד זקת כלי-נשק ללא-רישיון ובגרימת חבלות גופניות. סיפר אחד מחברי המושב: המור כיר פועל באלימות נגד מתנגדיו, ומפר את כל החוקים. לפי חוקי תנועת המור שבים, אין לעודד יצירת חמולות במור שבים ואין לאפשר את השתלטותן וכפיית דעתן על חברי מושב. שמעון שאולקר לא מתייחס לכל הדברים האלה, ומעודד יצירת חמולה סביב בני-מישפחתו, שתופי-סיים את מרבית הקרקעות של צפרירים. מי שמנסה להתנגד, מקבל סכין בבטן. המזכיר נשך. לפני שבועיים אירע מעשה-אלימות נוסף במושב. לדיברי עדי-ראייה התנפלו, בשעות הבוקר של יום החמישי לפני שבועיים, בני מישפחה שאולקר על בתים אחדים של חברי-מושב ממתנגדיו של המזכיר. התארגנו שני מבני נות, סיפרה יעל טופול. המזכיר ובני מישפחתו היו מצויידים במעדרים וסככי-נים, והיה להם אפילו תת-מקלע עווי. תוך דקות אחדות התחילה מילחמה. המזכיר עצמו התנפל על אורי לוי, אחד מחברי המושב המתנגדים לו, ונשך אותו בכ-כף-ידו.

אחיו של המזכיר התנפל, חמוש במעי-דר זה, על חברים אחדים ונפגע בכמה אנשים. אורי לוי, שהשתתח על הריצפה כתוצאה מנשיכת המזכיר, ספג סכין ב-ביטנו ונפצע קשה. כתוצאה מכך אושפו בבית-החולים הדסה בירושלים ועבר שני ניתוחים. לדיבריו, דקר אותו המזכיר בכ-בודו-ובעצמו.

המישטרה התערבה רק מאוחר יותר, ופיזרה את הניצים, שחזרו פגועים וחבו-לים לבתיהם. עד כמה שידוע לי לא חקרה המישטרה בעניין הניסיון-לרצח, והמזכיר ממשיך לפעול כאילו לא קרה דבר, כשהוא ממשיך להיות נתמך על-ידי הוועד שלו ובני-מישפחתו.

הם האשמים! מקורבי המזכיר שמעון שאולקר מכחישים, כמובו, כי הם שפתחו בעיית-המשפחה. זה ריב חמולות. הרי מישטרה עוונה את זה! עיובו אזה גם אתם, אמר לכתב העולם הזה אחד ממקורי-רבי של המזכיר.

וכך, הרוח מן המומן ומכותרות העיי-תונים מתחוללות במושב צפרירים, המטרי-פה למראית-עין, מילחמות שלא היו מביני-שות אפילו את שכונת-התיקוה. וזה עוד לא סוף פסקו. הבטיח צעיר מבני הכפר, אחדים מחברי המושב מקווים שתקרת-הסכנים, הכינוי שהוצמד לתקרית שבה נפצע אורי לוי, תביא לכך שיותר תשומת-לב תושקע ביישוב. המקום הזה לא ידוע. אף אחד לא שמע עליו. הוא כאילו לא שייך לארץ-ישראל. הכל כאן הפקר. אפילו הריב והסיכסוך בין מזכיר-הכפר ובני-מישפחתו לבין מתנגדיו, הוא על דברים שאפשר לגמור בשקט. בלי להרוג או לפצוע בני-אדם. אבל במקום קטן מייד מתלהטים הרוחות, וכך גם קורה אחת לתקופה קצרה. גירסתה של תושבת חדשה יחסית, הצופה בחתרהשויות מתצר.